

Geschillenkamer

Beslissing 83/2024 van 24 mei 2024

Dossiernummer : DOS-2023-02907

Betreft : Klacht omtrent registratie van domeinnaam

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: De heer X, hierna “de klager”;

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”;

I. Feiten en procedure

1. Op 5 juli 2023 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de weigering van de verweerder om de verlenging van de registratie van de domeinnaam waarover de klager beschikt, uit te voeren voor de klager. De reden die de verweerder hiervoor aan de klager opgeeft is dat het in strijd is met de AVG om de registratie in "Y" van de klager voor hem uit te voeren, aangezien de verweerder geen toelating noch het beheer heeft tot de vaste diensten van de klager, waartoe de betreffende domeinnaam behoort als sub-product van de bundel van de klager. De verweerder stelt dat de domeinnaam die voor één jaar gratis werd geregistreerd, enkel door de klager zelf gratis kan worden verlengd via de eerder verstuurde link, aangezien verscheidene stappen in de procedure verband houden met de persoonsgegevens van de klant, *in casu* de klager. Indien de klager niet zelf overgaat tot verlenging, wordt de verlenging van deze domeinnaam betalend voor de komende jaren dat de klager ervan gebruik wenst te maken. Volgens de klager voldoet deze argumentatie van de verweerder niet. Dit brengt de klager ertoe om in het kader van de accountability van de verweerder een verklaring van de verweerder te verkrijgen omtrent zijn handelswijze in het licht van de AVG. De klager wenst op basis van de accountability van de verweerder ook een verantwoording voor de opmaak van een creditnota voor de reeds betaalde periode waarvoor de verweerder aangeeft deze te hebben opgemaakt vanuit commerciële overwegingen.

De klager voegt ook toe dat de verweerder aangeeft dat e-mails via het contactformulier dienen te worden verzonden, zodat kan worden gegarandeerd dat deze bij de juiste dienst terechtkomen. Indien e-mails rechtstreeks worden verzonden naar één of meerdere diensten binnen de organisatie van de verweerder, worden deze niet meer behandeld. Dit gaat volgens de klager in tegen het door de verweerder getekende charter voor klantvriendelijkheid.

3. Op 22 januari 2024 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, § 1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

5. Wanneer een klacht geseponereerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een technische sepot van de klacht. Volgend motief ligt aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
8. In het kader van de bemiddelingsprocedure die plaatsvond bij de Eerstelijnsdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit heeft de verweerder meegedeeld dat een juridische procedure voor de ondernemingsrechtbank te Gent werd aangevat voor het geheel van klachten van de klager tegen de verweerder, met inbegrip van voorliggende klacht. Het volledige dossier waarin de klager partij is, werd aldus ter beoordeling aan de rechtbank voorgelegd door de verweerder als zijnde partij in deze procedure. Deze gegevensverwerking moet binnen een ruimere context worden geplaatst, waaraan een financieel contractueel geschil ten grondslag ligt. De stukken die partijen hebben bijgebracht in de procedure voor de Geschillenkamer liggen immers thans ter beoordeling voor aan de rechter ten gronde die als verwerkingsverantwoordelijke moet worden aangemerkt met betrekking tot het dossier dat alle aan hem overgemaakte stavingsstukken bevat betreffende het geschil tussen partijen, waaronder dus ook deze betreffende de klager in onderhavige klacht. In die optiek oordeelt de Geschillenkamer dat zij overeenkomstig artikel 55.3 AVG⁴ *juncto* artikel 4, § 2 WOG⁵ niet kan oordelen over een deelaspect dat weliswaar betrekking heeft op een geschil tussen de klager en de verweerder waarbij de AVG als argument wordt aangewend door de verweerder om

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ *Ibidem*.

⁴ Artikel 55. 3 AVG. Toezichthoudende autoriteiten zijn niet competent toe te zien op verwerkingen door gerechten bij de uitoefening van hun rechterlijke taken.

⁵ Artikel 4, § 2 WOG. Het toezicht dat door deze wet wordt georganiseerd heeft geen betrekking op de verwerkingen door de hoven en rechtbanken alsook door het openbaar ministerie bij de uitoefening van hun gerechtelijke taken.

de registratie van de domeinnaam niet voor de klager te kunnen uitvoeren, maar dat als onderdeel van het hoofdgeschil reeds het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijke procedure⁶. Anders oordelen zou tot gevolg hebben dat de Geschillenkamer de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht bij de uitoefening van haar rechterlijke taken, meer bepaald op het vlak van de besluitvorming, in het gedrang zou brengen⁷. Het spreekt voor zich dat dit geenszins de bedoeling kan zijn.

9. De enige aanleiding voor de klacht bij de Gegevensbeschermingsautoriteit is de reactie van de verweerder aan de klager dat het ingaat tegen de AVG dat de verweerder in “Y” de registratie van de domeinnaam ten behoeve van de klager zou uitvoeren. Uit de feitelijke elementen komt enkel naar voor dat de verweerder zich onthoudt van de toegang tot “Y” die strikt persoonlijk is en waarvan de toegangs- en beheersrechten uitsluitend toebehoren aan de klager. Voor wat betreft de door de verweerder opgemaakte creditnota voor de reeds betaalde periode en waaromtrent de klager stelt dat deze door hem werd geprotesteerd, wijst de Geschillenkamer erop dat het niet behoort tot haar bevoegdheid om daarover te oordelen, aangezien dit exclusief behoort tot de contractuele verhouding tussen klager en verweerder en de voorliggende problematiek volledig losstaat van het toepassingsgebied van de AVG.
10. Aangaande de stelling van de klager dat het Charter van Klantvriendelijkheid – waarin de telecomoperatoren die het document ondertekenden zich ertoe engageren om een aantal criteria na te leven die de tevredenheid van de gebruikers garanderen – niet zou zijn nagekomen door de verweerder, merkt de Geschillenkamer op dat de klager aanhaalt dat de ondertekenaars van het Charter ertoe gehouden zijn om mondelinge afspraken met de klant per brief, e-mail of SMS te bevestigen teneinde misverstanden over gemaakte afspraken te vermijden.

⁶ Zie in die zin het arrest van 24 maart 2022 HvJ EU - zaak C-245/20 tegen Autoriteit Persoonsgegevens:

“32. Zoals de advocaat-generaal in de punten 80 en 81 van zijn conclusie heeft opgemerkt, blijkt uit de bewoordingen van overweging 20 van verordening 2016/679 zelf, en met name uit het gebruik van het woord „waaronder”, dat de draagwijdte van de door artikel 55, lid 3, van deze verordening nagestreefde doelstelling om de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht bij de uitvoering van haar rechterlijke taken te waarborgen, niet beperkt kan blijven tot het waarborgen van de rechterlijke onafhankelijkheid bij de vaststelling van een specifieke rechterlijke beslissing.

33. Het behoud van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht veronderstelt in het algemeen immers dat de rechterlijke instanties hun rechterlijke taken volledig autonoom uitoefenen, zonder enig hiërarchisch verband en zonder ondergeschikt te zijn of van waar dan ook bevelen of instructies te ontvangen, en aldus beschermd zijn tegen inmenging of druk van buitenaf die de onafhankelijkheid van de oordeelsvorming van hun leden in aan hen voorgelegde geschillen in gevaar zou kunnen brengen. De eerbiediging van de krachtens het Unierecht vereiste waarborgen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid veronderstelt dat er regels bestaan die geschikt zijn om bij de justitiabelen elke legitieme twijfel erover weg te nemen dat de betrokken instantie zich niet laat beïnvloeden door externe factoren en onpartijdig is ten opzichte van de betrokken belangen [...].

34. De verwijzing in artikel 55, lid 3, van verordening 2016/679 naar verwerkingen door gerechten „bij de uitoefening van hun rechterlijke taken” moet in de context van deze verordening derhalve aldus worden opgevat dat zij niet enkel ziet op verwerkingen van persoonsgegevens door gerechten in het kader van concrete zaken, maar in ruimere zin betrekking heeft op alle verwerkingen door gerechten in het kader van de uitoefening van hun rechterlijke werkzaamheden, zodat verwerkingen waarbij het toezicht door de toezichthoudende autoriteit direct of indirect van invloed kan zijn op de onafhankelijkheid van hun leden of op hun beslissingen, buiten de competentie van deze autoriteit vallen.”

⁷ Overweging 20 AVG. Hoewel de onderhavige verordening onder meer van toepassing is op de activiteiten van gerechten en andere rechterlijke autoriteiten, zouden in het Unierecht of het lidstatelijke recht de verwerkingen en verwerkingsprocedures met betrekking tot het verwerken van persoonsgegevens door gerechten en andere rechterlijke autoriteiten nader kunnen worden gespecificeerd. De competentie van de toezichthoudende autoriteiten mag zich niet uitstrekken tot de verwerking van persoonsgegevens door gerechten in het kader van hun gerechtelijke taken, zulks teneinde de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht bij de uitoefening van haar rechterlijke taken, waaronder besluitvorming, te waarborgen. Het toezicht op die gegevensverwerkingen moet kunnen worden toevertrouwd aan specifieke instanties binnen de rechterlijke organisatie van de lidstaat, die met name de naleving van de regels van deze verordening moeten garanderen, leden van de rechterlijke macht van hun verplichtingen krachtens deze verordening sterker bewust moeten maken, en klachten met betrekking tot die gegevensverwerkingen moeten behandelen.[Eigen onderlijning]

11. Het behoort evenwel niet tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit in de zin van artikel 4, §1 WOG⁸ en artikel 2.1 AVG⁹ om de al dan niet naleving van dergelijk Charter te beoordelen, hetwelk zich louter situeert binnen het commerciële, contractuele kader tussen klant en operator. Het staat immers vast dat de wijze waarop afspraken worden vastgelegd tussen enerzijds de operator en anderzijds de gebruiker berust op een engagement van de verweerder waarvan de naleving niet kan worden afgedwongen voor de Geschillenkamer bij gebrek aan enige impact op de verwerking en bescherming van de persoonsgegevens van de klager. Zoals de klager zelf opmerkt strekt de schriftelijke bevestiging van afspraken er enkel toe de gebruiker, in dit geval de klager, een bewijs te verschaffen van wat mondeling is besloten of toegezegd.

III. Publicatie van de beslissing

12. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
13. Overeenkomstig haar sepotbeleid zal de Geschillenkamer de beslissing aan de geïdentificeerde verwerkingsverantwoordelijke overmaken¹⁰. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van de verweerder. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹¹. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

⁸ Art. 4, § 1. WOG. *De Gegevensbeschermingsautoriteit is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens.*

Onverminderd de bevoegdheden van de Gemeenschaps- of Gewestregeringen, van de Gemeenschaps- of Gewestparlementen, van het Verenigd College of van de Verenigde Vergadering bedoeld in artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, oefent de Gegevensbeschermingsautoriteit deze opdracht uit op het grondgebied van het hele Koninkrijk, ongeacht welk nationaal recht op de betrokken verwerking van toepassing is.

⁹ Artikel 2. 1 AVG. *Deze verordening is van toepassing op de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking, alsmede op de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.*

¹⁰ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹¹ *Ibidem.*

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 95, §1, 3° van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, voorliggende klacht te seponeren.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹². Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹³, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹⁴.

(get). Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer

¹² Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹³ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹⁴ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.